

kunne ønske at have det, kunde vi forhandle med den ærede Krigsminister om dette Forl. Men da det er ganske ligegyldigt, om det ligger i Gammelmoose eller Gladsfakse, og vi hverken ønske et Forl. i Gammelmoose eller i Gladsfakse, er der ingen Grund for os til at begynde Forhandlinger med den ærede Minister om, hvor han agter at anlægge Befæstninger, og hvorledes han agter at gaa frem med Udvidelse af dem, idet vi ere enige om at ville modsætte os enhver Udvidelse af dem. Det er den Sides Stilling hvortil jeg hører, og den Stilling forekommer mig at være meget simpel og korrekt. Vi ville intet have med Københavns Befæstning at gøre, ville ikke bevillige noget dertil og ønske ikke at drive Forhandlinger derom.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal ikke fortsætte Ordstiftet med den ærede Ordfører angaaende Forslaget under Nr. 165; det vil ikke føre til noget Resultat. Jeg forstaaer efterhaanden godt, hvad den ærede Ordfører mener, nemlig at det kun skal gælde for 1 Aar og saa falde bort igen næste Aar. En saadan Ordning har jeg ikke Interesse af at modtage. Hvad angaar Udtalelserne fra det ærede Medlem for Bejle Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen), kan jeg kun beklage, at de Dplysninger, jeg har givet Finansudvalget, ikke tilfredsstille ham. Krigsministeriet har ved denne som ved andre Lejligheder søgt at give saa nøjagtig og fuldstændig Besvarelse af Spørgsmaal, der ere stillede til det, som muligt. Og jeg tror, det maa indrømmes, at der er givet saa fuldstændigt Svær paa det Spørgsmaal, her er Tale om, som der kan gives. Jeg beklager, som sagt, at det ikke tilfredsstiller det ærede Medlem; men det maa jeg finde mig i. Derimod interesserer det mig at høre, hvorledes det ærede Medlem har fulgt vor militære Udvikling. Hvis han vil fortsætte disse Studier, vil han maaſte efterhaanden komme til fuld Forstaaelse af, hvad han nu ikke synes at forstaa. Jeg skal ikke indlade mig paa at modsigge eller godkende de forskellige Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem.

Blom: Der er et Vædringsforslag paa Krigsministeriets Budget, som angaar Understøttelse til afstediget Kaptajn Lucianus Rosod paa Bornholm 1200 Kr. Det er foranlediget af et Andragende, som er sendt her til Folketinget, og som blev henvist til Finansudvalget. Saaledes som man vil se af Indstillingerne fra Finansudvalget angaaende Andragender, der ere henviste til det Andrageren forklarer i sit Andragende, hvorfor han har søgt denne Understøttelse.

Han oplyser, at han har tjent i over 24 Aar i forskellige Stillinger, deraf 10 1/2 Aar som pensionsberettiget Løjtnant, at han har deltaget i Krigene 1848—50 og 1864, og at han i 1865 blev afstediget uden Pension i Anledning af en selve Militærtjenesten uvedkommende Disciplinærlag, men fik i 1879 en ny Uffed og Uffedspatent som Kaptajn. Senere blev han udnævnt til Kaptajn i Artilleriets Forstærkning og ansattes til Tjeneste som Tøjmeister ved Bornholms Væbning. Der staar derefter i Andragendet, at „denne Stilling forpligtede til daglige Tjenesteforretningen, saa intet passende borgerligt Erhverv kunde forenes med den.“ Det tilføjes, at han har i 18 Aar været Medlem af Folketinget, nemlig i 1858—64 og 1869—84. Jeg kan ikke nægte, at dette Andragende har undret mig noget. Det er ikke nogen behagelig Sag for mig at udtale mig om dette Andragende, da Andrageren er min Formand; han var Medlem af dette Ting for den Pres, som jeg repræsenterer, før jeg blev valgt. Hvad der undrer mig, er, at Finansudvalget enstemmig indtillyser, at han paa Finansloven skal have en Understøttelse af 1200 Kr. Efter Lønningssloven af 1867 § 42, som bestemmer Lønningerne for Væbningens Officerer paa Bornholm, havde han 600 Kr. i Lønning, efter hvad jeg kan skønne, var der senere kommet til et Dyrtidsstillæg paa 72 Kr., og saa vidt jeg ved, havde han 200 Kr. i Rejsjegodtgørelse. Det blev altsaa tilfammen 872 Kr., men selve Lønnen eller Honoraret var kun 600 Kr. Gaar man nu hen og giver ham en Pension, der er 100 pCt. større end Lønnen, forekommer det mig at være noget mærkeligt, og jeg er bange for et saadant Præcedens som dette. Jeg kender ikke noget Tilfælde, hvor nogen af den bornholmske Væbnings Officerer har faaet ekstraordinær Pension undtagen Loven af 2de September 1865, hvorved den bekendte Premierløjtnant Andersen, Helten fra Skansen Nr. 2, fik Pension. Jeg tror, at hans Pension hidtil var 54 Rigsdaler om Aaret. Det synes man den Gang ikke gik an for en Mand som Andersen, der sad i smaa Raar og intet havde at leve af, og man gav ham da en Pension af 600 Rigsdaler eller 1200 Kr. Men det betragter jeg som en Hædersgave fra den danske Rigsdag for de Fortjenester, han indlagde sig ved det bekendte Forsvar af Dybbøl-Skansen Nr. 2. Det kan ikke falde mig ind at underkende, at ogsaa Kaptajn Lucianus Rosod har sine Fortjenester — han meldte sig som frivillig i 1848 og 1864 — men jeg kender ikke et eneste Tilfælde, hvor en Officer af Bornholms